

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ UMOWY MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

A

RZĄDEM ZJEDNOCZONYCH EMIRATÓW ARABSKICH
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I OD MAJĄTKU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Zjednoczonych Emiratów Arabskich w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku podpisanej w Abu Zabi dnia 31 stycznia 1993 r. (dalej: „Umowa”) zmienionej Protokołem podpisanym w Abu Zabi dnia 11 grudnia 2013 r. (dalej: „Protokół zmieniający”), zmodyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę dnia 7 czerwca 2017 r. oraz przez Zjednoczone Emiraty Arabskie dnia 27 czerwca r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Zjednoczone Emiraty Arabskie, dnia 29 maja 2019 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Umowy mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Umowę. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Umowy, Protokołu zmieniającego, i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równoległe z Umową i Protokołem zmieniającym, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Umowy zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Umowy. Pola tekstowe zawierające postanowienia Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Umowie

(np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” i „Umowa”, „Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez to ułatwić rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Zjednoczonych Emiratów Arabskich: 1 września 2019 r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Umowy począwszy od innych dat niż daty stosowania postanowień Umowy. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła od dochodów nierezydentów lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2020 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 marca 2020 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Zjednoczone Emiraty Arabskie:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Zjednoczonych Emiratach Arabskich, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2020 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Zjednoczone Emiraty Arabskie, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 marca 2020 r.

Jednakże, zgodnie z art. 35 ust. 4 Konwencji MLI, art. 16 ust. 2 zd. 2 Konwencji MLI będzie stosowany w odniesieniu do Umowy do sprawy przedstawionej właściwemu organowi w dniu lub po dniu 1 września 2019 r. (z wyłączeniem spraw, w których od tego dnia nie zostały spełnione warunki dla ich przedstawienia zgodnie z Umową, w brzmieniu sprzed modyfikacji dokonanej przez Konwencję MLI, bez względu na okres podatkowy, którego dana sprawa dotyczy).

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>;
- w języku francuskim: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Tekst Konwencji w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369: <http://www.dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1369/1>.

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370: <http://www.dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1370/1>.

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Polską a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2019 r. poz. 2327: <http://dziennikustaw.gov.pl/DU/2019/2327/1>.

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

UMOWA
MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM ZJEDNOCZONYCH EMIRATÓW ARABSKICH
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I OD MAJĄTKU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Zjednoczonych Emiratów Arabskich,

pragnąc popierać i wzmacniać więzi gospodarcze przez zawarcie Umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zostaje włączony do preambuły niniejszej Umowy:

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych [*niniejszą Umową*] bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w [*Umowie*] pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy, bez względu na sposób poboru, podatków od dochodu i od majątku, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa, jego wydzielonych części, jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.
2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, jak również podatki od przyrostu majątku.
3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą¹:
 - a) w przypadku Zjednoczonych Emiratów Arabskich:
 - (i) podatek dochodowy,
 - (ii) podatek od osób prawnych,(zwane dalej „podatkami ZEA”);
 - b) w przypadku Polski:
 - (i) podatek dochodowy od osób fizycznych,
 - (ii) podatek dochodowy od osób prawnych,(zwane dalej „podatkami polskimi”).
4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków, o których mowa w ustępie 2, lub w ich miejsce. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych, w rozsądnym terminie od momentu zajścia tych zmian.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Rzeczpospolitą Polską lub Zjednoczone Emiraty Arabskie;

¹ Brzmienie art. 2 ust. 3 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

- b) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- c) określenie „Zjednoczone Emiraty Arabskie” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Zjednoczonych Emiratów Arabskich, w tym wody terytorialne, wyspy, przestrzeń powietrzną, dno morskie, jego podglebie i ich zasoby naturalne, na których zgodnie z prawem międzynarodowym Zjednoczone Emiraty Arabskie sprawują suwerenne prawa;
- d) określenie „podatek” oznacza, zależnie od kontekstu, podatek polski lub podatek ZEA,
- e) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób utworzone w jednym z Umawiających się Państw zgodnie z jego ustawodawstwem;
- f) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- g) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „obywatele” oznacza wszelkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz wszelkie osoby prawne, spółki osobowe i stowarzyszenia utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie.

2. Określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki transport statkiem, barką, pojazdem drogowym lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki transport jest wykonywany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie.

3. Określenie „właściwa władza” oznacza:

- 1) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- 2) w przypadku ZEA - Ministra Finansów i Przemysłu lub jego upoważnionego przedstawiciela.

4. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało

takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4 **Miejsce zamieszkania**

1. W rozumieniu niniejszej umowy, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza²:

- a) w przypadku Polski, osobę, która zgodnie z prawem Polski podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również Polskę, jej jednostki terytorialne lub organy lokalne,
- b) w przypadku Zjednoczonych Emiratów Arabskich:
 - (i) osobę fizyczną, która ma miejsce zamieszkania w Zjednoczonych Emiratach Arabskich i jest obywatelem Zjednoczonych Emiratów Arabskich oraz
 - (ii) spółkę, która została utworzona w Zjednoczonych Emiratach Arabskich i ma tam miejsce faktycznego zarządu, pod warunkiem, że spółka może przedstawić dowód na to, że wyłącznym właścicielem jej kapitału są Zjednoczone Emiraty Arabskie i/lub instytucja rządowa Zjednoczonych Emiratów Arabskich i/lub federalny lub lokalny rząd i/lub osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania w Zjednoczonych Emiratach Arabskich i spółka jest kontrolowana przez powyżej wymienione osoby mające miejsce zamieszkania lub faktyczny zarząd w Zjednoczonych Emiratach Arabskich.

2. W rozumieniu ustępu 1 określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę" obejmuje również:

- a) Rząd Umawiającego się Państwa oraz jego władze lokalne i jednostki terytorialne;
- b) wszelkie instytucje rządowe utworzone na podstawie prawa publicznego w Umawiającym się Państwie, takie jak Bank Centralny, fundusze, spółki, urzędy, fundacje, agencje i inne podobne jednostki;
- c) wszelkie instytucje międzyrządowe utworzone w Zjednoczonych Emiratach Arabskich, w których Zjednoczone Emiraty Arabskie uczestniczą kapitałowo wspólnie z innymi państwami.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna może być uznana za mającą miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

² Brzmienie art. 4 ust. 1 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

- i) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona silniejsze powiązania osobiste lub gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
 - ii) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
 - iii) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
 - iv) jeżeli jest ona obywatelem obu Umawiających się Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.
4. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu pierwszego osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.
2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:
 - a) miejsce zarządu,
 - b) filię,
 - c) biuro,
 - d) zakład fabryczny,
 - e) warsztat oraz
 - f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych,
 - g) gospodarstwo rolne lub plantację.

3. Określenie "zakład" obejmuje również:
 - a) budowę, montaż, instalację lub nadzór związany z taką działalnością, lecz tylko wtedy, gdy okres ich prowadzenia trwa dłużej niż dwanaście miesięcy;
 - b) świadczenie przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa usług w drugim Umawiającym się Państwie poprzez pracowników lub inne zatrudnione osoby, o ile działalność taka obejmuje w odniesieniu do określonego projektu lub projektów z nim związanych okres lub okresy przekraczające łącznie dwanaście miesięcy.
4. Bez względu na postanowienia ustępów od 1 do 3 określenie "zakład" nie obejmuje:
 - a) użytkowania urządzeń służących wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
 - b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie dla składowania, wystawiania lub wydawania;
 - c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
 - d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
 - e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania dla przedsiębiorstwa wszelkiej innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
 - f) sprzedaży należących do przedsiębiorstwa dóbr lub towarów wystawionych na targach lub pokazie, po zamknięciu tych targów lub pokazu, z zastrzeżeniem, że podmioty zaangażowane w transakcję dochowają wszelkich wymogów przewidzianych w tym względzie w każdym z Umawiających się Państw.
5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, osoba działająca w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, inna niż niezależny przedstawiciel w rozumieniu ustępu 6, będzie uważana za zakład w pierwszym Umawiającym się Państwie, jeśli:
 - a) posiada pełnomocnictwo do negocjowania i zawierania w tym Umawiającym się Państwie umów w imieniu tego przedsiębiorstwa,
 - b) utrzymuje w tym Umawiającym się Państwie zapasy dóbr lub towarów, z których regularnie dokonuje sprzedaży na rachunek lub w imieniu tego przedsiębiorstwa.
6. Makler, generalny przedstawiciel lub inny przedstawiciel o faktycznie niezależnym charakterze, który jedynie pośredniczy między przedsiębiorstwem Umawiającego się Państwa a ewentualnym klientem w drugim Umawiającym się

Państwie, nie będzie uważany za zakład w tym drugim Umawiającym się Państwie, pod warunkiem że działa w ramach swej zwykłej działalności. Jeżeli jednak działalność takiego przedstawiciela jest wykonywana wyłącznie lub prawie wyłącznie na rzecz tego przedsiębiorstwa, nie będzie on uważany za przedstawiciela o niezależnym charakterze w rozumieniu niniejszego ustępu.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości

1. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie należące do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, budynki, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki, barki, pojazdy drogowe oraz statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu pochodzącego z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się potrącenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej. Postanowienie to stosuje się niezależnie od ograniczeń przewidzianych w wewnętrznych ustawodawstwach.
4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie niniejszego artykułu nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.
5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.
6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków lub statków powietrznych mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Zyski osiągnięte z eksploatacji barek w transporcie śródlądowym podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa zajmującego się transportem morskim lub przedsiębiorstwa zajmującego się transportem na wodach śródlądowych znajduje się na pokładzie statku lub barki, uważa się, że znajduje się ono w tym Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku lub barki, a jeżeli statek lub barka nie ma portu macierzystego, w Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek lub barkę ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Zyski pochodzące z eksploatacji pojazdów drogowych w komunikacji międzynarodowej mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa, chyba że przedsiębiorstwo wykonuje działalność, o której mowa w niniejszym ustępie, w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem zakładu położonego w tym Państwie. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to stosuje się postanowienia artykułu 7.

5. Postanowienia ustępów od 1 do 4 dotyczą również:

- a) zysków pochodzących z eksploatacji wydierżawionych statków, barek, statków powietrznych lub pojazdów drogowych w komunikacji międzynarodowej;
- b) zysków pochodzących z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej następującego sprzętu:
 - 1) kontenerów w transporcie morskim, drogowym oraz lotniczym,
 - 2) barek używanych w systemie LASH (lighters-aboard-ship system), lub
 - 3) każdego innego urządzenia pozostającego w związku z przewozem statkami, barkami, statkami powietrznymi lub pojazdami drogowymi, niezależnie od tego, czy taki sprzęt stanowi własność przedsiębiorstwa, czy został wzięty w dzierżawę przez przedsiębiorstwo;
- c) zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym;
- d) odsetek od depozytów i kaucji powstałych bezpośrednio w związku z eksploatacją statków, barek, pojazdów drogowych lub statków powietrznych w komunikacji międzynarodowej, pod warunkiem że odsetki te powstają jako efekt uboczny tej eksploatacji.

Artykuł 9 **Przedsiębiorstwa powiązane**

1. Jeżeli:
 - a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
 - b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa,

to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli jedno z Umawiających się Państw włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa oraz odpowiednio opodatkowuje zyski, od których przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które narosłyby na rzecz przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki uzgodnione między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między niezależnymi przedsiębiorstwami, to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków w tym drugim Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględniane inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się ze sobą, jeśli będzie to konieczne.

Artykuł 10 Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane także w Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca ma swoją siedzibę, ale jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem, to podatek ten nie może przekroczyć 5 procent kwoty dywidend brutto.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w jednym z Umawiających się Państw nie będą opodatkowane, jeśli ich właścicielem jest:

- a) Rząd lub instytucja rządowa któregośkolwiek Umawiającego się Państwa,
- b) Spółka mająca siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, której kapitał jest, bezpośrednio lub pośrednio, w co najmniej 25% (dwudziestu pięciu procentach) własnością Rządu lub instytucji rządowej jednego z Umawiających się Państw.

4. Postanowienia ustępów 2 i 3 nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane, z uwzględnieniem prawa o inwestycjach zagranicznych.

5. Użyte w tym artykule określenie "dywidendy" oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych lub prawa do pobierania korzyści, akcji w kopalnictwie, akcji członków założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

6. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

7. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11 **Odsetki**

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2 odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane na rzecz rządu drugiego Umawiającego się Państwa, w tym na rzecz jego jednostek terytorialnych, jego Banku Centralnego lub jakiejkolwiek instytucji finansowej kontrolowanej przez ten rząd, lub odsetki uzyskane od pożyczek gwarantowanych przez dany rząd będą zwolnione od opodatkowania w pierwszym Państwie.

4. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu hipotecznego lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, w tym premie i nagrody związane z takimi pożyczkami publicznymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie będą uważane za odsetki w rozumieniu niniejszego artykułu.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową przy pomocy zakładu położonego w tym Państwie bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której są płacone odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub taką stałą placówką. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między dłużnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego odsetki mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, którą dłużnik i właściciel odsetek uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12 **Należności licencyjne**

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy odbiorca tych należności jest ich właścicielem, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie "należności licencyjne" użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności wypłacane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania wszelkich praw autorskich, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje (know-how) związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej; określenie to oznacza również wszelkiego rodzaju należności otrzymywane w związku z użytkowaniem lub prawem do

użytkowania wszelkich praw dotyczących filmów dla kin oraz filmów lub taśm do transmisji w radiu lub telewizji³.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą tam położonej stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, wiążą się bezpośrednio z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest ten zakład lub ta stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych lub między nimi obydwojma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13 **Zyski ze sprzedaży majątku⁴**

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, określonego w artykule 6 ust. 2, położonego w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym majątek jest położony.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu,

³ Brzmienie art. 12 ust. 3 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

⁴ Brzmienie art. 13 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy przeniesieniu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia własności statków, barek, pojazdów drogowych lub statków powietrznych eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej lub majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków, barek, pojazdów drogowych lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji), których wartość w więcej niż 50 procentach pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

5. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 oraz 4 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14 Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania swej działalności; jeżeli dysponuje ona taką stałą placówką, to dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentystów i księgowych.

Artykuł 15 Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 19, 20 i 21 płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej,

wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; i⁵
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Umawiającym się Państwie, oraz
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Umawiającym się Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku, barki, pojazdu drogowego lub statku powietrznego, eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16 **Profesorowie i pracownicy naukowci**

Osoba fizyczna, która przebywa czasowo, w okresie nie przekraczającym trzech lat, w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych w uniwersytecie, szkole pomaturalnej bądź innej podobnej placówce oświatowej, i która ma lub bezpośrednio przed tą wizytą miała stałe miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniona od opodatkowania w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie lub prowadzenie prac badawczych, w okresie nie przekraczającym trzech lat, licząc od dnia jej pierwszego przyjazdu w tym celu.

Artykuł 17 **Studenci i praktykanci**

1. Student albo praktykant przebywający w Umawiającym się Państwie w celu kształcenia lub odbycia praktyki, który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie będzie opodatkowany w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie z tytułu:

- a) płatności dokonanych na jego rzecz w celu pokrycia kosztów utrzymania, kształcenia lub praktyki przez osobę nie mającą miejsca zamieszkania lub siedziby w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie;

⁵ Brzmienie art. 15 ust. 2 lit. a) zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

b) wynagrodzenia za pracę najemną wykonywaną w pierwszym Umawiającym się Państwie, z zastrzeżeniem, że okres wykonywania tej pracy na pełnym etacie nie przekracza 183 dni w danym roku podatkowym.

2. Osoba fizyczna, która przebywa czasowo w Umawiającym się Państwie w celu kształcenia, studiowania lub odbycia praktyki jako stypendysta organizacji naukowej, oświatowej, religijnej lub charytatywnej lub w ramach programu pomocy technicznej, do którego przystąpiło Umawiające się Państwo, i która ma lub bezpośrednio przed tym pobylem miała stałe miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniona od opodatkowania w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie od dnia jej przyjazdu w tym celu, przez okres nie przekraczający okresu wypłacania stypendium.

Artykuł 18 Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki - bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 - może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Dochód osiągnięty z takiej działalności wykonywanej w ramach umowy lub porozumienia o współpracy kulturalnej zawartego między Umawiającymi się Państwami będzie wzajemnie zwalniany z opodatkowania, jeżeli działalność ta jest finansowana przez Rząd Umawiającego się Państwa i nie jest prowadzona w celu zarobkowym.

Artykuł 19 Wynagrodzenia dyrektorów⁶

Wynagrodzenia dyrektorów oraz inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w zarządzie lub radzie nadzorczej lub jakimkolwiek innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

⁶ Brzmienie art. 19 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 20

Emerytury i renty

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 21 ustęp 2, renty, emerytury i inne podobne wynagrodzenia, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Użyte w niniejszym artykule określenia "emerytury, renty i inne podobne wynagrodzenia" oznaczają cyklicznie wypłacane świadczenia z tytułu pracy najemnej wykonywanej przed przejściem na emeryturę lub z tytułu odszkodowania za wypadki i szkody poniesione w związku z wcześniejszą pracą najemną.

Artykuł 21

Pracownicy państwowi

1. a) Wynagrodzenie inne niż renta lub emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie może podlegać opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli funkcje te są wykonywane w tym Państwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:
 - 1) jest obywatelem tego Państwa lub
 - 2) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie dla celów świadczenia tych usług.
2. a) Jakakolwiek renta lub emerytura wypłacana przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka renta lub emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba ją otrzymująca jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.
3. Postanowienia artykułów 15, 19 i 20 mają zastosowanie do wynagrodzeń, rent i emerytur mających związek z funkcjami wykonywanymi w związku z działalnością handlową Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

Artykuł 22

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność zarobkową przez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawa lub dobra, z których tytułu wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 23

Majątek

1. Majątek nieruchomy określony w artykule 6, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym jest położony.
2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się zakład lub stała placówka.
3. Majątek, który stanowią statki, barki, pojazdy drogowe oraz statki powietrzne, eksploatowane w komunikacji międzynarodowej, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków, barek, pojazdów drogowych lub statków powietrznych, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

[ZASTĄPIONY przez art. 7 ust. 1 Konwencji MLI]⁷

**[Artykuł 23A
Ograniczenie korzyści umownych⁸**

~~Korzyści przewidziane niniejszą Umową nie przysługują w przypadkach, gdy można uznać, iż głównym celem lub jednym z głównych celów zawarcia transakcji było uzyskanie takich korzyści, których osiągnięcie nie byłoby możliwe w inny sposób. Niniejszy artykuł znajdzie również zastosowanie w przypadku podmiotów, które nie prowadzą rzeczywistej działalności gospodarczej.]~~

**Artykuł 24
Unikanie podwójnego opodatkowania**

1. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób⁹:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy może być opodatkowany w Zjednoczonych Emiratach Arabskich, wówczas Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Zjednoczonych Emiratach Arabskich. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski majątkowe osiągnięte w Zjednoczonych Emiratach Arabskich.
- b) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Umowy dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest w Polsce zwolniony od podatku, to jednak Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby wziąć pod uwagę zwolniony od podatku dochód.

2. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Zjednoczonych Emiratach Arabskich, podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób wynikający z ustawodawstwa Zjednoczonych Emiratów Arabskich, z zachowaniem ogólnych zasad unikania podwójnego opodatkowania.

⁷ Brzmienie art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zostało przedstawione w tym dokumencie bezpośrednio po art. 28. Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 23A Umowy. Dodatkowo, ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

⁸ Brzmienie art. 23A zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

⁹ Brzmienie art. 24 ust. 1 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 25

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.

2. Pobór podatków od zakładu lub ulgi w opodatkowaniu zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż stosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw tego drugiego Państwa, prowadzących taką samą działalność w takich samych okolicznościach i tymi samymi metodami.

3. a) Postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek, dla celów podatkowych, z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

b) Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie będzie rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do rozciągnięcia na osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie korzystnego traktowania, przywilejów lub preferencji, które mogą być przyznane jakimkolwiek państwu trzeciemu lub osobom mającym w nim miejsce zamieszkania lub siedzibę w ramach unii celnej lub gospodarczej, stowarzyszenia wolnego handlu lub w ramach regionalnych porozumień dotyczących w całości lub w znacznej części opodatkowania, których pierwsze wymienione Umawiające się Państwo może być stroną zgodnie z praktyką tego Państwa.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo lub jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Użyte w niniejszym artykule określenie „opodatkowanie” oznacza wszelkiego rodzaju podatki, które są przedmiotem niniejszej umowy.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw

wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić właściwej władzy tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, swoją sprawę na piśmie zawierającym uzasadnienie zmiany opodatkowania. Rozpatrzeniu podlegają tylko sprawy przedstawione w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową.

Następujące zdanie drugie art. 16 ust. 2 Konwencji MLI ma zastosowanie do niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 16 KONWENCJI MLI – PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez prawo wewnętrzne [Umawiających się Państw].

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również konsultować się wzajemnie, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio przy stosowaniu niniejszej umowy w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 27 **Wymiana informacji¹⁰**

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Umowy albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych w imieniu Umawiających się Państw, ich jednostek terytorialnych lub władz lokalnych,

¹⁰ Brzmienie art. 27 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacje są w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo informacje dotyczą relacji właścicielskich w danym podmiocie.

Artykuł 28

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 23A niniejszej Umowy¹¹:

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW
(test głównego celu - tzw. klauzula PPT)

Bez względu na postanowienia [Umowy], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu lub majątku, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Umowy].

Artykuł 29
Wejście w życie

1. Rządy Umawiających się Państw prześlą sobie wzajemnie noty o tym, że wewnętrzne wymogi prawne niezbędne do wejścia w życie niniejszej umowy zostały spełnione.
2. Niniejsza umowa wejdzie w życie trzydzieści dni od daty późniejszej noty, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, i jej postanowienia będą miały zastosowanie:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła oraz podatków od zysków ze sprzedaży majątku osiągniętych przez osoby nie mające miejsca zamieszkania lub siedziby w Umawiającym się Państwie - do dochodów oraz zysków ze sprzedaży majątku uzyskanych dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie;
 - b) w odniesieniu do innych podatków - do dochodów osiągniętych w każdym roku podatkowym rozpoczynającym się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym, następującym bezpośrednio po roku, w którym umowa weszła w życie.

¹¹ Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 23A. Dodatkowo, ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Konwencji (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

Artykuł 30

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostaje w mocy, chyba że jedno z Umawiających się Państw prześle drogą dyplomatyczną pisemną notyfikację o wypowiedzeniu; taka pisemna notyfikacja powinna zostać przekazana nie później niż dnia 30 czerwca w każdym roku kalendarzowym rozpoczynającym się po upływie dziesięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy. W takim wypadku umowa przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła oraz podatków od zysków ze sprzedaży majątku osiągniętych przez osoby nie mające miejsca zamieszkania lub siedziby w Umawiającym się Państwie - do dochodów oraz zysków ze sprzedaży majątku uzyskanych dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu,
- b) w odniesieniu do innych podatków - do dochodów osiągniętych w każdym roku podatkowym rozpoczynającym się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym, następującym bezpośrednio po roku, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje odpowiednie Rządy, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Abu Zabi dnia 31 stycznia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego trzeciego roku, odpowiadającego 8 dniu Shaban 1413 H., w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji niniejszej umowy tekst angielski będzie rozstrzygający.

PROTOKÓŁ¹²

Przy podpisaniu w dniu dzisiejszym Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Zjednoczonych Emiratów Arabskich w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią integralną część tej umowy:

1. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie narusza prawa Rządu, jednostek terytorialnych lub władz lokalnych Zjednoczonych Emiratów Arabskich do stosowania wewnętrznego ustawodawstwa w odniesieniu do opodatkowania dochodu osiągniętego z ropy naftowej i surowców naturalnych. Działalność w tym zakresie podlega opodatkowaniu według prawa Zjednoczonych Emiratów Arabskich.

2. *(Skreślony przez Protokół zmieniający)*

3. W celu stosowania artykułu 13 ustęp 5, rozumie się, że obejmuje on zyski majątkowe z przeniesienia własności udziałów (akcji) lub porównywalnych udziałów w spółce, innych niż te, o których mowa w artykule 13 ustęp 4, uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, w tym rządowe instytucje finansowe lub spółki inwestycyjne będące własnością tego Państwa¹³.

4. W przypadku Zjednoczonych Emiratów Arabskich, w celach stosowania artykułu 4 ustęp 1 litera b), artykułu 10 ustęp 3, artykułu 11 ustęp 3 i artykułu 13 ustęp 5, określenie instytucje rządowe obejmuje:

- a) jednostki terytorialne, władze lokalne, administrację lokalną, oraz rządy lokalne;
- b) Bank Centralny Zjednoczonych Emiratów Arabskich (Central Bank of United Arab Emirates),
- c) Abu Dhabi Investment Authority,
- d) Abu Dhabi Investment Council,
- e) Mubadala Development Company,
- f) Masdar,
- g) International Petroleum Investment Company,
- h) Emirates Investment Authority,
- i) Dubai World,
- j) Investment Corporation of Dubai,
- k) jakąkolwiek instytucję, która jest w całości własnością rządu Zjednoczonych Emiratów Arabskich co zostanie notyfikowane w formie wymiany listów.

5. Bez względu na postanowienia artykułu 10 ustęp 3, artykułu 11 ustęp 3 oraz artykułu 13 Umowy, dywidendy, odsetki oraz zyski majątkowe powstałe w Umawiającym się Państwie, uzyskane przez fundusz emerytalny mający siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, który został utworzony i jest prowadzony

¹² Brzmienie Protokołu zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

¹³ Brzmienie nowego ust. 3 zostało przedstawione tak jak w Protokole zmieniającym.

wyłącznie w celu administrowania lub zapewniania korzyści emerytalnych i który jest instytucją rządową, zostaną zwolnione z opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje odpowiednie Rządy, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Abu Zabi dnia 31 stycznia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego trzeciego roku, odpowiadającego 8 dniu Shaban 1413 H., w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji niniejszego protokołu, tekst angielski będzie rozstrzygający.